

Michiel Pam, kinder- en jeugdpsychiater

'Een kind zegt vaak: Ik ben toch niet gek?'

Als een kind de praktijk van jeugdpsychiater Michiel Pam binnenstapt, dan is er al een tijdje iets aan de hand. Er zijn gesprekken op school geweest, bezoeken gebracht aan de huisarts en soms ook aan de kinderpsycholoog. De stap naar de psychiater is echter enorm.

Voor een bezoek aan de kinder- en jeugdpsychiater moeten ouders vaak een drempel over, merkt Michiel Pam in zijn praktijken in Den Helder en op Texel. Dat geldt ook voor het kind, vooral als het al wat ouder is.

"Heel vaak hoor ik een kind zeggen: 'Ik ben toch niet gek?' En daar hebben ze groot gelijk in. Ze zijn niet gek, maar er is wel een groot probleem. Trouwens, wat is dat, gek? Ik weet het niet. Kinderen die echt zo in de war of zo achterdochtig zijn dat ze compleet buiten de realiteit staan, die heb ik in mijn praktijk, maar die komen gelukkig niet heel frequent voor."

De drempel om naar de jeugdpsychiater te gaan is volgens Pam al een stuk lager dan twintig jaar geleden. "Vroeger werd gedacht: psychiatrie, dat helpt toch geen klap. Nu is er meer het besef dat ik een dokter ben zoals andere dokters en dat je daar gewoon naartoe kunt gaan. En we kunnen ook veel meer dan het publiek denkt. Een heleboel kinderen knappen gewoon op van hulp. En daar gaat het ouders om; ze willen dat het goed gaat met hun kind."

De problematiek die Pam in zijn praktijk tegenkomt, is gevarieerd. "Denk aan disfunctioneren op school vanwege somberheid, angsten, concentratieproblemen, drukte, slecht aanvoelend sociaal vermogen waardoor ze in problemen komen, dwangmatigheden, het is maar een greep."

En hoe zit het met hoogbegaafdheid, kan een IQ boven de 130 tot problemen leiden? "Hoogbegaafdheid op zich is geen probleem, wel kan de problematiek die daarmee samenhangt dat zijn. Veel hoogbegaafde kinderen zijn bijvoorbeeld hoogsensitief of zijn kinderen – en dit bedoel ik vriendelijk – bij wie wat autistische snuffjes aanwezig zijn. Ook kan niet onderkende hoogbegaafdheid tot onderpresteren leiden of tot problemen op het sociale vlak en kan dan reden zijn voor nader onderzoek. De meeste hoogbegaafde kinderen doen het prima, als dat goed wordt

Michiel Pam

gezien en ze goed worden gestimuleerd."

Walk a mile in their shoes. Dat is de belangrijkste tip die Pam kan geven aan ouders. "Stel je goed voor wat er aan de hand is en benoem het zodat het kind herkent dat zijn ouders snappen wat er aan de hand is. Een voorbeeld: 'Mama, het gaat niet goed, meester snapt er niks van.' Dan zegt de moeder: 'Jantje, naar de meester luisteren!' Maar je kunt ook vragen: 'Jongen, voel je je niet goed

omdat je niet gehoord wordt?' Dan zal hij zeggen: 'Juist!' Je moet dus iets zeggen waarop het antwoord van het kind 'Ja!!' zal zijn. En vervolgens ga je verder praten en heb je meer kans dat dat beter binnenkomt. Deze tip kan trouwens ook handig zijn voor de leerkracht."

Voor meer informatie:
www.pam.nl

'Vroeger werd gedacht: psychiatrie, dat helpt toch geen klap. Nu is er meer het besef dat ik een dokter ben zoals andere dokters en dat je daar gewoon naartoe kunt gaan'